

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2009. gada 29. oktobrī*

Lieta T-212/06

Bowland Dairy Products Ltd, Berovforda [*Barrowford*], Lenkašira [*Lancashire*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv Dž. Miligans [*J. Milligan*], *solicitor*, D. Andersons [*D. Anderson*], QC, un A. Robertsons [*A. Robertson*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv P. Olivers [*P. Oliver*], Ž. P. Kepenns [*J.-P. Keppenne*] un L. Parpala [*L. Parpala*], pārstāvji,

atbildētāja,

strīdā par, pirmkārt, lūgumu atcelt iespējamu Komisijas atteikumu ātrās reaģēšanas sistēmas ietvaros, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz

* Tiesvedības valoda — angļu.

procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), 50. pantā, izplatīt papildu paziņojumu par Apvienotās Karalistes *Food Standards Agency* atļauju tirgot prasītājas ražoto balto sieru un, otrkārt, prasību atlidzināt zaudējumus, kurus prasītāja, iespējams, cietusi šī atteikuma rezultātā.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši M. Preks [*M. Prek*] (referents) un V. Čuke [*V. M. Ciucă*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 5. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas

Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), ir paredzētas procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu.

- 2 Regulas Nr. 178/2002 IV nodaļā ar nosaukumu “Ātrās reaģēšanas sistēma, krīzes vadība un ārkārtas situācijas” ir paredzēta ātrās reaģēšanas sistēma attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību (turpmāk tekstā — “ĀRSP”).

- 3 Regulas Nr. 178/2002 50. pants ir šāds:

“Ātrās reaģēšanas sistēma

1. Lai paziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai, kas rodas no pārtikas vai barības, kā tiklu izveido ātrās reaģēšanas sistēmu. Tajā iesaistās dalībvalstis, Komisija un [Eiropas Pārtikas nekaitīguma] Iestāde. Dalībvalstis, Komisija un [Eiropas Pārtikas nekaitīguma] Iestāde katra izraugās kontaktpunktu, kas iekļauts tīklā. Komisija atbild par tīkla pārvaldību.

2. Ja kādam tīkla loceklim ir informācija par to, ka pastāv nopietns tiešs vai netiešs pārtikas vai barības radīts risks attiecībā uz cilvēku veselību, tad tādu informāciju tūlīt paziņo Komisijai, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu. Komisija tūlīt pārsūta minēto informāciju tīkla locekļiem.

[Eiropas Pārtikas nekaitīguma] Iestāde var papildināt paziņojumu ar jebkuru zinātnisku vai tehnisku informāciju, kas ļautu dalībvalstīm vieglāk veikt ātru, atbilstīgu riska pārvaldības darbību.

3. Neierobežojot citus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, tūlīt paziņo Komisijai par:

- a) visiem pasākumiem, ko tās pieņem un kā mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri;
- b) ikvienu tādu ieteikumu vai vienošanos ar speciālistiem, kas iesaistīti pārtikas un barības aprītē, kuru mērķis ir brīvprātīgi vai obligātā kārtā novērst, ierobežot vai noteikt īpašus nosacījumus pārtikas vai barības laišanai tirgū vai iespējamai izmantošanai, ņemot vērā nopietnu risku cilvēku veselībai, un uz kuriem attiecībā vajadzīga ātra darbība;
- c) visiem gadījumiem, kad saistībā ar tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai kompetentā iestāde Eiropas Savienības robežkontroles posteņi noraida pārtikas vai barības partiju, konteineru vai kravu.

Paziņojumam pievieno sīku paskaidrojumu par tās dalībvalsts kompetento iestāžu rīcības iemesliem, no kuras sniegts paziņojums. Pēc tam savlaicīgi nosūta papildu informāciju, jo īpaši, ja pasākumus, kuri ir pamatā paziņojuma izstrādei, groza vai atsauc.

Komisija tūlīt nosūta tikla locekļiem paziņojumu un papildu informāciju, kas saņemta saskaņā ar pirmo un otro daļu.”

Prāvas priekšvēsture

- 4 Prasītāja, *Bowland Dairy Products Ltd*, ir saskaņā ar Anglijas tiesībām dibināta sabiedrība, kura nodarbojas ar biezpiena un īpaši — krēmveida siera — ražošanu. Kopš 1999. gada tā ar *Pendle Environmental Health Office* – vietējā pārtikas uzraudzības iestāde, kas darbojas *Food Standards Agency* (turpmāk tekstā — “FSA”) pārraudzībā — atļauju ražo krēmveida sieru no dažādiem piena veidiem.
- 5 2006. gada 9. jūnijā Pārtikas un veterinārais dienests (PVD), dienests, kurš ietilpst Eiropas Kopienų Komisijas ģenerāldirektorātā (ĢD) “Veselība un patērētāju aizsardzība”, FSA pārstāvju klātbūtnē pārbaudīja prasītājas birojus un kvalitātes kontroles laboratoriju. PVD inspekcijas rezultāti tika izklāstīti ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” 2006. gada 12. jūnija iekšējā paziņojumā un atspoguļoti misijas, kuru PVD veica Apvienotajā Karalistē no 2006. gada 31. maija līdz 26. jūnijam, gala ziņojuma projektā.
- 6 2006. gada 14. jūnijā FSA ĀRSP ietvaros iesniedza ātrās reaģēšanas paziņojumu, norādot šādu risku: “Bojāti piena produkti. Antibiotiku atklāšanai nepiemērots kontroles režīms”. FSA paziņojums attiecas uz “visiem krēmveida sieriem ar sanitāro zīmi UK PE 023.EEC”, proti, visiem prasītājas ražotajiem krēmveida sieriem. Papildu informācija ĀRSP ietvaros tika iesniegta 2006. gada 16. jūnijā.
- 7 Uz laiku no 2006. gada 16. līdz 26. jūnijam prasītāja savas ražotnes slēdza.

- 8 2006. gada 20. jūnijā *FSA* veica prasītājas ražotņu kontroli. ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” 2006. gada 23. jūnijā nosūtītajā vēstulē *FSA* pauda savas bažas par prasītājas ražotnēs konstatēto praksi un šajā sakarā veiktajiem pasākumiem. *FSA* secināja, ka darbības atsākšana prasītājas ražotnēs, ņemot vērā veiktos pasākumus, neradīs problēmas sabiedrības veselībai un netiks pārkāptas arī Kopienų tiesību normas.
- 9 2006. gada 26. jūnijā *FSA* atļāva prasītājai atsākt krēmveida siera ražošanu, ko tā darīja jau tajā pašā dienā.
- 10 ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” un *FSA* starpā notika jaunas diskusijas par PVD 2006. gada 9. jūnija secinājumiem, un 2006. gada 4. jūlijā tika sasaukta sapulce.
- 11 Ar 2006. gada 19. jūlija elektroniskā pasta vēstuli *F. kungs* no *FSA*, precizējot, ka Komisija ir vēlējusies saņemt viņa komentārus vai priekšlikumus, tai nosūtīja šādu papildu paziņojuma projektu:

“Lielbritānijas iestādes 2006. gada 20. jūnijā veica pilnīgu *Bowland Dairy Products Ltd* kontroli. Pēc šīs kontroles atpakaļ uz Apvienoto Karalisti no Vācijas tika atsūtītas divas krēmveida siera kravas, kuras bija ražotas no piena, kurš nebija piemērots lietošanai pārtikā, un, veicot kontroli, iznīcinātas 27. jūnijā.

Turklāt tika konstatēts, ka ir jāveic korektīvi pasākumi, kā rezultātā tika uzlabota risku analīze un kritisko aspektu uzraudzība, kā arī kvalitātes kontrole un piena īpašību kontrole, to saņemot.

Tādēļ Lielbritānijas iestādes atļauj *Bowland* ražotā krēmveida siera tirdzniecību.”

12 Ar 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstuli Komisija FSA sniedza šādu atbildi:

“Godātais [F.] kungs,

Mums prieks, ka vakar varējām izklāstīt no jauna [ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība”] nostāju attiecībā uz pienu, kurš satur antibiotikas un ūdens piejaukumu. Mēs esam iecerējuši pēc vasaras brīvdienām dalībvalstīm piedāvāt juridisku instrumentu, kura mērķis ir precizēt, kā rīkoties ar šīm divām sastāvdaļām, un to kontroli siera ražošanā.

Attiecībā uz Jūsu ātrās reaģēšanas sistēmai paredzētā ziņojuma projektu — mēs pateicamies, ka sazinājāties ar mums. Ar pēdējo teikumu “Tādēļ Lielbritānijas iestādes atļauj *Bowland* ražotā krēmveida siera tirdzniecību” mēs saprotam, ka runa ir par Jūsu nostāju, tomēr tāda nav [ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība”] nostāja. Pēc mūsu vakardienas sarunas mēs sapratām, ka kopš 26. jūnija (datuma, kad *Bowland* atsāka ražošanu) *Bowland* atkal izmanto pienu, kura antibiotiku īpatsvars, kā arī ar ūdeni atšķaidītā piena saturs nav ticis atzīts par zemāku kā maksimāli pieļaujama, kā arī ķīmisko vielu neesamība nav tikusi apstiprināta ar atbilstošiem līdzekļiem.

Tādēļ [ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība”] nevar apstiprināt Jūsu vēstulē pausto atzinumu.

Mēs Jūsu paziņojuma projektam varētu piekrist tikai tad, ja Jūs apstiprinātu, ka minētie divi piena veidi netiek izmantoti krēmveida siera ražošanai.

Kā alternatīvu mēs varam piedāvāt izplatīt Jūsu paziņojumu ĀRSP, bet šādā gadījumā tam tiks pievienota [ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība”] piezīme, kurā precizēts, ka “Komisijas dienesti uzskata, ka *Bowland* ražoto krēmveida sieru tirgot nedrīkst”.

Ar cieņu

[E. P.]”

¹³ Ar 2006. gada 23. augusta elektroniskā pasta vēstuli, kas bija adresēta P. kungam, FSA pārstāvis Y. kungs lūdza ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” ar ĀRSP izplatīt paziņojumu, kura teksts bija tāds pats kā 2006. gada 19. jūlija paziņojuma projekta teksts. Tajā pašā dienā Apvienotās Karalistes iestādes šo pašu ziņojumu iesniedza ĀRSP kontaktpunktā Komisijā.

¹⁴ 2006. gada 24. augustā Komisija šo paziņojumu izplatīja ar ĀRSP. Tā izplatīja arī savu dienestu piezīmi, kurā bija ietverts 2006. gada 4. jūlija sanāksmes protokola projekts un no kura izrietēja, ka ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” nepiekrīt atļaujai, ko FSA piešķirusi prasītājai (turpmāk tekstā — “2006. gada 24. augusta piezīme”).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 11. augustā, prasītāja cēla šo prasību.
- 16 Ar tajā pašā dienā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegtu atsevišķu dokumentu prasītāja iesniedza lūgumu noteikt pagaidu pasākumus, īpaši lūdzot, lai Pirmās instances tiesa, pirmkārt, aptur 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstulē ietvertā apstrīdētā lēmuma izpildi un, otrkārt, aptur FSA papildu paziņojuma izplatīšanu ĀRSP ietvaros.
- 17 2006. gada 25. augustā prasītāja Pirmās instances tiesai iesniedza vēstules, kuru tā tajā pašā dienā bija nosūtījusi ĢD "Veselība un patērētāju aizsardzība", kopiju un kurā tā norādīja, ka tā lūdz Pirmās instances tiesu savu lūgumu par pagaidu pasākumiem un pamata prasību izskatīt kā vērstu ne tikai pret 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstuli, bet arī pret 2006. gada 24. augusta piezīmi.
- 18 Ar 2006. gada 12. septembra rīkojumu lietā T-212/06 R *Bowland Dairy Products/* Komisija (Krājumā nav publicēts) Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs uzlika Komisijai par pienākumu atsaukt savu 2006. gada 24. augusta piezīmi, līdz tiks pasludināts rīkojums par pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu. 2006. gada 13. septembrī Komisija šo rīkojumu izpildīja.
- 19 Ar 2006. gada 24. oktobra vēstuli prasītāja atsauca savu lūgumu par pagaidu pasākumiem un prasījumu par tiesību aktu atcelšanu. Tā tomēr norādīja, ka tā uztur spēkā prasījumus par iespējami ciesto zaudējumu atlīdzināšanu.

- 20 Ar 2006. gada 29. novembra rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs izdeva rīkojumu dzēst lietu T-212/06 R no reģistra.
- 21 Pēc Komisijas lūguma, kas tika iesniegts 2007. gada 28. martā ar atsevišķu dokumentu un pret ko prasītāja savos 2007. gada 30. aprīļa rakstveida apsvērumos neiebilda, Pirmās instances tiesa 2007. gada 19. jūnijā procesa organizatorisko pasākumu ietvaros nolēma, ka jautājums par zaudējumu apmēru nav jāizskata, kamēr nav noskaidrots, vai Komisija ir vainojama pie prasītājam iespējami cēlušos zaudējumu rašanās.
- 22 Lieta tika nodota trešajai palātai. Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas sestajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta. Tā kā tiesnesis referents nevarēja piedalīties palātas darbā, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs ar 2008. gada 7. janvāra rīkojumu nodeva šo lietu piektajai palātai.
- 23 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu. Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklauti 2009. gada 5. marta tiesas sēdē.
- 24 Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdza Pirmās instances tiesu atcelt 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstuli. 2006. gada 25. augusta vēstulē prasītāja ir norādījusi, ka tā paplašina savu prasību atcelt tiesību aktu, lūdzot atcelt 2006. gada 24. augusta piezīmi. Tās prasījumi par tiesību aktu atcelšanu vēlāk tika atsaukti ar 2006. gada 24. oktobra vēstuli.

25 Savā replikas rakstā prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu:

- piespriest Komisijai kā zaudējumu atlīdzību samaksāt zaudējumu summu, kas tai radušies 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstules un 2006. gada 24. augusta piezīmes dēļ, pieskaitot procentus;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā nepamatotu;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Juridiskais pamatojums

27 Vispirms ir jāuzsver, ka rakstveida procedūras ietvaros prasītāja savus prasījumus par 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstules un 2006. gada 24. augusta piezīmes atcelšanu ir atsaukusi. Šī atteikšanās no prasības tika apstiprināta tiesas sēdē. Tādēļ Pirmās instances tiesa izskatīs tikai prasījumu par zaudējumu atlīdzību.

Lietas dalībnieku argumenti

- 28 Prasītāja norāda, ka Komisija *FSA* papildu paziņojumam ir izvirzījusi nosacījumu, ka *FSA* ir jāapstiprina, ka prasītāja krēmveida siera ražošanā neizmanto pienu, kurš satur antibiotikas, vai pienu ar ūdens piejaukumu, vai kā alternatīvu tā ir solījusi šim paziņojumam pievienot ĢD “Veselība un patērētāju aizsardzība” piezīmi, ka Komisijas dienesti uzskata, ka prasītājas ražoto krēmveida sieru tirgot nedrīkst.
- 29 Prasītāja it īpaši uzskata, ka 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstule ir galīgs Komisijas atteikums publicēt *FSA* papildu paziņojumu, ja tam netiks pievienota piezīme par pretējo, no kuras izriet Komisijas iebildumi. Šī atteikuma galīgo raksturu pierādot fakts, ka ar 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstuli ir atbildēts uz *FSA* 2006. gada 19. jūlija vēstuli, kura — kā uzskata prasītāja — nebija uzskatāma par neko citu kā vien lūgumu publicēt. Prasītāja turklāt uzskata, ka Pirmās instances tiesai, izskatot šo prasību, ir jāņem vērā, ka tās mērķis ir piedzīt atlīdzību par zaudējumiem, kas radīti ne vien ar 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstuli, bet arī ar 2006. gada 24. augusta piezīmi, kaut arī tā ar ĀRSP starpniecību tika publicēta pēc prasības celšanas.
- 30 Pirmkārt, šajā sakarā prasītāja norāda, ka 2006. gada 24. augusta piezīmes sekas ir tādas pašas kā 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstules sekas un ka pret šiem diviem aktiem izvirzītie argumenti un pretenzijas arī ir vienādi.
- 31 Otrkārt, tā atsaucas uz iepriekš minētā rīkojuma lietā *Bowland Dairy Products/* Komisija 18. punktu, kurā kā pagaidu pasākums Komisijai ir uzlikts pienākums atsaukt 2006. gada 24. augusta piezīmi līdz rīkojumam par pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu. Prasītāja uzskata, ka, ņemot vērā EKL 242. pantu un Pirmās instances tiesas

Reglamenta 104. pantu, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs nebūtu varējis uzlikt par pienākumu atsaukt 2006. gada 24. augusta piezīmi, ja tā netiktu uzskatīta par lietas priekšmeta sastāvdaļu.

- 32 Komisija uzskata, ka 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstule nav atteikums publiskot FSA papildu paziņojumu, jo līdz minētajam datumam tai vēl nebija iesniegts galīgais lūgums to darīt. FSA 2006. gada 19. jūlija elektroniskā pasta vēstule esot vienkārša apspriešanās par papildu paziņojuma projektu.
- 33 Komisija turklāt uzskata, ka prasība neattiecas uz 2006. gada 24. augusta piezīmi, jo tā ir izdota vēlāk par prasības celšanu. Tā norāda, ka sākotnējās prasības papildināšana, iesniedzot Komisijai adresētu vēstuli, būtu ļoti neparasta un Tiesas statūtiem un Reglamentam acimredzami neatbilstoša procedūra.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 34 Vispirms ir jāatgādina, ka pirmajā teikumā Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 21. panta pirmajā daļā, ko piemēro procesā Pirmās instances tiesā atbilstoši šo statūtu 53. panta pirmajai daļai, ir noteikts, ka “Tiesā griežas ar Tiesas sekretāram adresētu pieteikumu” un ka “prasības pieteikumā [...] jānorāda [...] strīda priekšmets, prasījums un [īss pamatu izklāsts]”.
- 35 Tas pats noteikts Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, kurā paredzēts, ka Tiesas Statūtu 21. pantā paredzētajā prasības pieteikumā ietver strīda priekšmetu un kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem.

- 36 Ja Reglamenta 48. panta 2. punkts noteiktos apstākļos ļauj tiesvedībā izvirzīt jaunus pamatus, šo normu nekādā gadījumā nevar interpretēt kā tādu, kas ļauj prasītājam Pirmās instances tiesā iesniegt jaunus prasījumus un mainīt strīda priekšmetu (skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-3/99 *Banatrading/Padome*, *Recueil*, II-2123. lpp, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Otrkārt, ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet — lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība par tās iestāžu nelikumīgu rīcību, ir jābūt izpildītiem šādiem nosacījumiem: iestādēm pārņemtas rīcības prettiesiskumam, zaudējumu esamībai un cēloņsakarības starp apgalvoto rīcību un norādīto kaitējumu esamībai. Tādēļ, ja viens no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir pilnībā jānoraida, nepārbaudot citus nosacījumus (skat. Tiesas 1982. gada 29. septembra spriedumu lietā 26/81 *Oleifici Mediterranei/EEK*, *Recueil*, 3057. lpp., 16. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 13. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-481/93 un T-484/93 *Exporteurs in Levende Varkens u.c./Komisija*, *Recueil*, II-2941. lpp., 80. punkts, un 2007. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-344/04 *Bouychou/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 No šīs judikatūras izriet, ka iestādes atbildētājas izdots tiesību akts vai rīcība, kas ir apgalvoto zaudējumu pamatā, ietilpst prasības par zaudējumu atlīdzību priekšmetā un ir jānorāda prasības pieteikumā. Šī paša iemesla dēļ šādas prasības prasījumi ir jāsaprot tādējādi, ka tie attiecas uz iespējamo zaudējumu, kuru iemesls ir prasības pieteikumā norādītais tiesību akts vai rīcība, atlīdzību.
- 39 Treškārt, ir jāatgādina, ka ar Regulas Nr. 178/2002 50. panta 1. punktu tiek izveidota ĀRSP, ar kuru kā tikla locekles tiek piesaistītas dalībvalstis, Komisija un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), kā atbildīgo par tikla vadību nosakot Komisiju. Šī tikla ietvaros dalībvalstis paziņo Komisijai šī paša panta 3. punkta a)–c) apakšpunktā uzskaitītos pasākumus, kā arī saskaņā ar šī punkta otro daļu — papildu informāciju, it īpaši, ja paziņotie pasākumi ir grozīti vai atsaukti. Komisijai savukārt paziņošanas tikla

locekļiem ir nekavējoties jāpaziņo papildu informācija, kuru tā ir saņēmusi saskaņā ar minētā punkta pirmo un otro daļu. Tomēr kā šī tikla locekle Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 178/2002 50. panta 2. punktu var citiem tikla locekļiem paziņot arī tās rīcībā esošu informāciju par tiešu vai netiešu smagu risku cilvēku veselībai, kas saistīts ar pārtiku vai dzīvnieku barību.

40 No šīm tiesību normām izriet, ka par Regulas Nr. 178/2002 50. panta 3. punktā paredzēto paziņojumu tekstiem, kā arī to nodošanu Komisijai, lai tā tos paziņotu citiem tikla locekļiem, atbildīga ir vienīgi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

41 Protams, nevar izslēgt, ka pat gadījumā, kas ietilpst valsts iestāžu kompetencē, Komisija var paust savu viedokli, kuram gan nav juridisku seku un kurš minētajām iestādēm nav saistošs (Tiesas 1980. gada 27. marta spriedums lietā 133/79 *Sucrimex* un *Westzucker*/Komisija, *Recueil*, 1299. lpp., 16. punkts, un Tiesas 1989. gada 17. maija rīkojums lietā 151/88 Itālija/Komisija, *Recueil*, 1255. lpp., 22. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 29. janvāra spriedums lietā T-160/98 *Van Parys* un *Pacific Fruit Company*/Komisija, *Recueil*, II-233. lpp, 65. punkts). Tādējādi prasījumi par zaudējumu atlīdzību, kas pamatoti ar faktu, ka Komisija šādu viedokli ir paudusi, nav pieņemami (Pirmās instances tiesas 2006. gada 8. septembra rīkojums lietā T-92/06 *Lademporiki* un *Parousis & Sia*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 26. punkts; šajā sakarā skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Sucrimex* un *Westzucker*/Komisija, 22. un 25. punkts).

42 Izskatāmajā lietā ir jāatgādina, ka 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstule FSA tika nosūtīta, atbildot uz tās 2006. gada 19. jūlija elektroniskā pasta vēstuli. No pēdējās minētās vēstules izriet, ka FSA ir vēlējusies saņemt komentārus un ieteikumus no Komisijas, tostarp ieteikumus citādi paziņojuma teksta redakcijai. Turklāt FSA ir

uzsvērusi, ka tā ir iecerējusi nekavējoties publiskot paziņojumu ĀRSP tīklā un ka tā šajā sakarā vēlas saņemt ātru atbildi no Komisijas.

- 43 No tā izriet, ka 2006. gada 20. jūlija elektroniskā pasta vēstulē ir pausts tikai Komisijas viedoklis, atbildot uz *FSA* šajā sakarā pausto lūgumu. Tādēļ un atbilstoši šī sprieduma 41. punktā norādītajai judikatūrai prasījumi par zaudējumu atlīdzināšanu, kas pamatoti ar faktu, ka Komisija, atbildot uz *FSA* lūgumu, ir paudusi savu nostāju par papildu informācijas paziņojuma Regulas Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta otrās daļas izpratnē tekstu, kuru *FSA* bija nodomājusi tai nosūtīt, lai paziņotu pārējiem tīkla locekļiem, ir nepieņemami un ir jānoraida.
- 44 Runājot par prasītājas lūgumu par to, ka tās izvirzīto prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu atbalstam jāņem vērā arī 2006. gada 24. augusta piezīme, no šī sprieduma 34.–36. punktā minētajiem apsvērumiem un judikatūras izriet, ka arī tas ir jānoraida kā nepieņemams, jo tā mērķis ir grozīt lietas priekšmetu, kā arī prasības sākotnējos prasījumus (šajā sakarā skat. arī iepriekš 36. punktā minēto spriedumu lietā *Banatrading/Padome*, 29. punkts).
- 45 Apstāklis, ka pretēji prasītājas apgalvotajam Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs ar iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu lietā *Bowland Dairy Products/Komisija* uzdeva atsaukt 2006. gada 24. augusta piezīmi, šādu slēdzienu neatspēko. Šajā sakarā pietiek norādīt, ka runa ir par rīkojumu, kas pieņemts pagaidu noregulējuma procedūrā, kas nekādi neietekmē pamata lietas iznākumu.

46 No iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību, saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) *Bowland Dairy Products Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.

Vilaras

Prek

Ciucă

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 29. oktobrī.

[Paraksti]